

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ: Μ. Αμπίζας, Π.Ε.Δ.

Γ. Πετάση-Κορφιώτη, Α.Ε.Δ.

Μ. Παπαϊωάννου, Α.Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 14899/20

Δ Η Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Α

v.

Γιώργος Χριστοδούλου

Κατηγορουμένου

Αίτηση ημερομηνίας 23.10.2020

Ημερομηνία: 23 Δεκεμβρίου 2020

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Α. Κωνσταντίνου

Για τον Κατηγορούμενο/Αιτητή: κ. Γ. Πολυχρόνης

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Με βάση το ενώπιον του Κακουργιοδικείου καταχωρηθέν κατηγορητήριο, ο κατηγορούμενος αντιμετωπίζει κατηγορίες (α) συνομοσίας με δύο συγκεκριμένα πρόσωπα για κατοχή με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα, (β) κατοχής, με τα εν λόγω πρόσωπα, (γ) κατοχής, με τα εν λόγω πρόσωπα, με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα και (δ) προμήθειας σε συγκεκριμένο πρόσωπο, 15 κιλών και 16,4 γραμμαρίων κοκαΐνης.

Η παρούσα αίτηση καταχωρήθηκε σε στάδιο της διαδικασίας πριν ο κατηγορούμενος απαντήσει στο κατηγορητήριο.

Με την παρούσα αίτηση του, ο κατηγορούμενος αιτείται:

- «Α. Διάταγμα του Δικαστηρίου, που να διατάσσει την αναστολή της Πρωτόδικης διαδικασίας (Judicial stay) και απαλλαγή του κατηγορουμένου από το κατηγορητήριο που αντιμετωπίζει, λόγω κατάχρησης της δικαστικής διαδικασίας (Abuse of process) που έλαβε χώρα από τις ανακριτικές αρχές*
- Β. Διαζευκτικά-διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει την απαλλαγή του κατηγορουμένου λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας να εκδικάσει τη παρούσα υπόθεση*
- Γ. Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία θεωρεί δίκαιη και εύλογη υπό τις περιστάσεις το σεβαστό δικαστήριο.»*

Το αίτημα του αυτό, ο κατηγορούμενος βασίζει στα άρθρα 3 και 69 του Κεφ. 155, στα άρθρα 11, 12, 15 και 30 του Συντάγματος και τα αντίστοιχα άρθρα 5 και 6 της ΕΣΔΑ, καθώς επίσης στις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου.

Ως προς το πραγματικό της υπόβαθρο, η αίτηση στηρίζεται στην ένορκη δήλωση του κατηγορούμενου, ημερομηνίας 23.10.2000 στην οποία προβαίνει σε λεπτομερή αναφορά των ισχυρισμών του σε σχέση με τη σύλληψη και κράτηση του στις μη ελεγχόμενες από τη Δημοκρατία περιοχές και την παράδοση του από Τούρκους αστυνομικούς στις Αστυνομικές Αρχές της Δημοκρατίας. Με λεπτομέρεια, ο ενόρκως δηλών, παραθέτει τους ισχυρισμούς του για να ισχυριστεί ότι επρόκειτο για απαγωγή που έλαβε χώρα χωρίς νόμιμη διαδικασία και από όργανα- άτομα που δεν είχαν εξουσία με βάση το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Επομένως, στοιχειοθετείται η αίτηση στη βάση κατάχρησης της διαδικασίας και συνεπακόλουθης έλλειψης δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

Από την πλευρά της, η Κατηγορούσα Αρχή φέρει ένσταση στην αίτηση του Κατηγορούμενου στη βάση των ακόλουθων λόγων ένστασης:

«Προδικαστικές ενστάσεις

- 1. Η καθ'ης η Αίτηση προδικαστικά ισχυρίζεται ότι η παρούσα αίτηση είναι εσφαλμένη και δικονομικά λανθασμένη καθότι δεν προβλέπεται από οποιαδήποτε πρόνοια της Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155. Είναι νομικά αβάσιμη και ως τέτοια πρέπει να απορριφθεί.*
- 2. Η αίτηση είναι αντικανονική καθότι στερείται ορθού πραγματικού υπόβαθρου. Το πραγματικό υπόβαθρο της αίτησης, η μαρτυρία δηλαδή στην οποία θα στηριχθεί η αίτηση πρέπει να παρουσιασθεί ενώπιον Δικαστηρίου και όχι μέσω ένορκης δήλωσης.*
- 3. Η προώθηση της παρούσας αίτησης δεν ενδείκνυται στο παρόν στάδιο, καθότι θα ακουσθεί μαρτυρία και το Δικαστήριο θα κληθεί να αποφασίσει σε θέματα αξιοπιστίας. Όλα τα σχετικά πραγματικά ζητήματα θα τεθούν κατά τη διάρκεια της δίκης.*

Ανεξαρτήτως των πιο πάνω προδικαστικών ενστάσεων και εάν το Σεβαστό Δικαστήριο ήθελε επιτρέψει την προώθηση της παρούσας αίτησης, η καθ'ης η αίτηση ισχυρίζεται τα κάτωθι:

Οι λόγοι επί των οποίων βασίζεται η ένσταση είναι οι ακόλουθοι:

- 1. Η αίτηση είναι αβάσιμη καθότι στηρίζεται σε αναληθή γεγονότα. Ο αιτητής παραθέτει στην ένορκη του δήλωση γεγονότα και ισχυρισμούς που είναι ανυπόστατοι.*
- 2. Ουδεμία παρανομία διενεργήθηκε από την Αστυνομία κατά τη σύλληψη του αιτητή με σκοπό την προσαγωγή του ενώπιον Δικαστηρίου.*
- 3. Ουδεμία συμπαιγνία ή συνωμοσία διενεργήθηκε μεταξύ της Αστυνομίας και των κατοχικών αρχών για απαγωγή ή παράνομη κράτηση ή οποιαδήποτε άλλη βίαιη προσαγωγή του αιτητή ενώπιον του Δικαστηρίου.*

4. Η Αστυνομία ενήργησε ορθώς και σε συνάρτηση με όλες τις νομοθετικές και συνταγματικές επιταγές που αφορούν τη σύλληψη του αιτητή. Συνέλαβε τον αιτητή βάσει ενός καθόλα νόμιμου δικαστικού εντάλματος, εντός της περιοχής του Οδοφράγματος, κατόπιν συνεννόησης με τα Ηνωμένα Έθνη.
5. Δεν υπήρξε καμία κατάχρηση διαδικασίας εκ μέρους της Αστυνομίας, ή οποιαδήποτε εσφαλμένη ή παράνομη ενέργεια ή ανεπίτρεπτη συμπεριφορά, που να δικαιολογεί την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.
6. Δεν διενεργήθηκε καμία διαδικασία απέλασης και παράδοσης κρατουμένου από τις παράνομες κατοχικές αρχές, προς την Αστυνομία. Η διαδικασία παράδοσης κρατουμένου ή φυγόδικου λαμβάνει χώρα μεταξύ δύο κρατών. Ως εκ τούτου δεν προβλέπεται τέτοια διαδικασία στην παρούσα, καθότι δεν υφίστανται δύο κράτη.
7. Η σύλληψη του αιτητή διενεργήθηκε με βάση τις συνταγματικές επιταγές και όπως ο νόμος προβλέπει δυνάμει δικαστικού εντάλματος σύλληψη, κατόπιν πληροφόρησης από τα Ηνωμένα Έθνη.
8. Η Αστυνομία ουδόλως καταχράστηκε καθ' οιονδήποτε τρόπο τις εξουσίες της, ή τη διαδικασία, ούτε και παραβίασε με κανένα τρόπο το δικαίωμα του κατηγορουμένου -αιτητή, σε δίκαιη δίκη.»

Η ένσταση της Κατηγορούσας Αρχής υποστηρίζεται, ως προς το πραγματικό της υπόβαθρο, στην ένορκη δήλωση του Αστ. 209 Δαμιανού Χατζηχριστοφή, ημερομηνίας 13.11.2020. Σ' αυτήν, ο ενόρκως δηλών, αρνείται και απορρίπτει τους ισχυρισμούς του κατηγορούμενου προβάλλοντας τους δικούς του ισχυρισμούς σε σχέση με τα γεγονότα σύλληψης του κατηγορούμενου. Εισήγηση και ισχυρισμός του είναι ότι η σύλληψη του κατηγορουμένου και όλες οι ενέργειες της Αστυνομίας ήταν νομότυπες, χωρίς κατάχρηση της δίκαιης δίκης ή άλλων δικαιωμάτων του κατηγορούμενου.

Σ' αυτό το πλαίσιο είναι που διεξήχθη η ακρόαση της αίτησης. Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι παρέθεσαν στο Δικαστήριο γραπτώς την

επιχειρηματολογία τους στη βάση ακριβώς του τι προβάλλεται στην αίτηση και την ένσταση, με αναφορά και σε νομολογία. Έχουμε μελετήσει τις θέσεις και εισηγήσεις των ευπαιδευτών συνηγόρων και δεν θεωρούμε ότι θα εξυπηρετούσε η επανάληψη τους στην παρούσα. Άλλωστε, τα θέματα τα οποία προβάλλονται αποτελούν αντικείμενο εξέτασης κατωτέρω.

Έχουμε εξετάσει το αίτημα της Υπεράσπισης με μεγάλη προσοχή, με δεδομένο το τι ζητείται από το Δικαστήριο να διατάξει και το στάδιο της διαδικασίας, ήτοι, πριν ο κατηγορούμενος κληθεί να απαντήσει στις κατηγορίες. Κρίνουμε ότι ορθό είναι να αποφασίσουμε επί του αιτήματος, περιοριζόμενοι στα άκρως απαραίτητα προς αποφυγή του κινδύνου να δοθεί εντύπωση παροχής κατεύθυνσης προς τη μία ή την άλλη πλευρά.

Αμφότεροι οι ευπαιδευτοί συνήγοροι αναγνωρίζουν την εξουσία του Δικαστηρίου να εξετάζει θέματα κατάχρησης της διαδικασίας. Πρόκειται για ζήτημα που καθιερώθηκε νομολογιακά και εκπηγάξει από τη σύμφυτη εξουσία του Δικαστηρίου να παρεμποδίζει και διακόπτει κάθε κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας. Είναι σαφές, μέσα από τη νομολογία, ότι σε περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται αδυναμία διεξαγωγής δίκαιης δίκης ή όπου παραβιάζεται η αξιοπιστία της δικαιοσύνης, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας. Κάτι τέτοιο, όμως, θα πρέπει να δικαιολογείται στη βάση πραγματικού υπόβαθρου.

Δεν επιθυμούμε να σχολιάσουμε ή ασχοληθούμε με τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς. Για σκοπούς της παρούσας αρκεί η διαπίστωση ότι υφίστανται αντικρουόμενοι ισχυρισμοί, τέτοιοι που καθιστούν αδύνατη για το Δικαστήριο την εξαγωγή πραγματικών συμπερασμάτων στη βάση των οποίων να μπορεί να καταλήξει, αφενός, αν υφίστανται μεμπτές ενέργειες από πλευράς Αστυνομίας και, αφετέρου, αν, στη βάση αυτών, θα πρέπει να ανασταλεί η διαδικασία.

Στο στάδιο της διαδικασίας, στο οποίο βρισκόμαστε, τέτοιο αίτημα θα μπορούσε να εξεταστεί μόνο εάν τα γεγονότα που το αφορούν ήταν κοινώς αποδεκτά και ως τέτοια τίθεντο προς εξέταση από το Δικαστήριο.

Ως έχει η κατάσταση, στην προκειμένη περίπτωση, ένα τέτοιο ζήτημα μπορεί να εξεταστεί μόνο στο πλαίσιο της δίκης, εφόσον εγερθεί και στοιχειοθετηθεί. Της δίκης, κατά την οποία θα τεθεί η μαρτυρία η οποία θα μπορεί, στο τέλος, να αξιολογηθεί από το Δικαστήριο για να καταλήξει αυτό στα πραγματικά συμπεράσματα του.

Έχοντας αυτή τη θεώρηση, κρίνουμε ότι δεν θα ήταν ορθό να ασχοληθούμε είτε με τη νομική πτυχή του θέματος είτε με οτιδήποτε άλλο σχετίζεται με αυτό. Κρίνουμε ότι, στην απουσία κοινώς αποδεχτού πραγματικού υποβάθρου και με αντικρουόμενους εκατέρωθεν ισχυρισμούς ενώπιον του, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να καταλήξει ως προς τα σχετικά γεγονότα ώστε να αποφασίσει το θέμα. Ούτε ορθό, ή επιτρεπτό θα ήταν, να κατακερματιζόταν η ακροαματική διαδικασία για να ακουστεί μαρτυρία επί τούτου. Άλλωστε, κάτι τέτοιο θα απαιτούσε ανατροπή των προνοιών της ποινικής δικονομίας που αφορούν τη διεξαγωγή της δίκης. Μόνο επί των ειδικών απαντήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 69(1)(β)ή (γ) του Κεφ. 155 προβλέπεται δίκη πριν την απάντηση στις κατηγορίες.

Στη βάση, συνεπώς, των ως άνω και για τους λόγους που προσπαθήσαμε να εξηγήσουμε, κρίνουμε ότι το αίτημα δεν μπορεί να αποφασιστεί σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας και, συνακόλουθα, η αίτηση απορρίπτεται.

(Υπ.)
Μ. Αμπίζας, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)
Γ. Πετάση - Κορφιώτη, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)
Μ. Παπαϊωάννου, Α.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής
/ΕΠ